Essay: Manifest van de Neomoderne Wetenschap

De Overgang van Concept naar Fysieke Wetmatigheid

De westerse wetenschapsbeoefening bevindt zich op een beslissend kantelpunt. Eeuwenlang heeft de Moderne Wetenschap (MW) gefungeerd als het dominante intellectuele paradigma. Zij benadert de werkelijkheid vanuit gefragmenteerde modellen, voortdurende herziening van hypotheses en empirische experimenten die nooit een definitief eindpunt bereiken. Binnen dit klassieke kader blijft de werkelijkheid per definitie een onvoltooide zoektocht. De Neomoderne Wetenschap (NW) breekt radicaal met deze benadering: zij is geen nieuw concept, geen voorlopige theorie en geen speculatieve natuurfilosofie, maar de vondst van een fysieke wetmatigheid die vaststelt dat de natuur in de mens haar absolute voltooiing heeft bereikt.

I. De Vondst en de Mens als Absoluut IJkpunt

De kern van de Neomoderne Wetenschap rust op de ontdekking dat de mens niet langer kan worden beschouwd als een toevallig object van onderzoek binnen een onmetelijk universum. In plaats daarvan is de mens de fysieke weerspiegeling van de verzameling 'Compleet'. Waar de Moderne Wetenschap het menselijk lichaam en de menselijke geest reduceert tot biologische toevalsproducten binnen een meedogenloos mechanisme, wijst NW aan dat de verzameling natuurwetmatigheden in de mens fysiek is afgesloten.

Deze beslissende wending transformeert het fundament van de belangrijkste wetenschappelijke disciplines:

- **Natuurkunde:** De zoektocht naar een *Theory of Everything* verschuift van abstracte, onbewezen eendimensionale snaren of multidimensionale kosmologische modellen naar de concrete fysieke structuur van het menselijk bestaan.
- **Kosmologie:** De vraag naar de grenzen en het ontstaan van de ruimte krijgt een fysieke afsluiting in plaats van een oneindige expansie zonder intrinsiek doel.
- **Biologie:** Evolutionaire willekeur en blind toeval maken plaats voor een vaststaande, door de Natuurwet geregelde wetmatigheid.
- **Psychologie:** De innerlijke beleving van het bewustzijn wordt herkend als de directe ervaring van de verzameling 'Compleet'.

II. Onderscheid in Kennisdomeinen en het Koppelingsverbod

Om de orde in de wetenschapsbeoefening te herstellen, introduceert het Manifest een strikt en onvoorwaardelijk onderscheid tussen twee ruimtelijke en ontologische domeinen:

1. **Het Fundamentele Domein (Neomoderne Wetenschap):**

   Dit is de absolute basislaag van de werkelijkheid. Hier regeert de Natuurwet en de Totale Betrouwbaarheid van Bestaan, aangedreven door de Xx/Yy-logica (informele,

symmetrische logica). Het fundamentele domein is verankerd in de mens als maatstaf van de realiteit.

2. **Het Koppelingsverbod (Eob vs. Lob):**

   Binnen het Fundamentele Domein geldt een strikte ordening. Voor alle verschijnselen die de Eerste Onbewogen Beweger (Eob) als oorspronkelijke bron hebben — zoals de universele natuurwetten, de ruimtelijke symmetrie en fundamentele constanten zoals de lichtsnelheid — geldt dat het koppelen aan individuele mensen of menselijke namen streng verboden is. Koppeling aan de mens als bron (de Laatste Onbewogen Beweger of Lob) is uitsluitend toegestaan bij door de mens geconstrueerde rekenuitkomsten, maatsystemen en meetinstrumenten.

3. **Het Ondergeschikte Domein (Moderne Wetenschap):**

   De Moderne Wetenschap wordt binnen het neomoderne paradigma geplaatst "tussen haakjes". Zij behoudt haar waarde als instrumentele en praktisch-technologische discipline, maar mist elke autoriteit om uitspraken te doen over de bron, de fundamentele oorzaken of de samenhang van het bestaan.

Zuivering van Eponiemen

Een directe consequentie van het Koppelingsverbod is de noodzakelijke zuivering van eponiemen. Het toekennen van menselijke persoonsnamen aan universele natuurwetten — zoals de "Wetten van Newton" of "Einsteiniaanse relativiteit" — wordt ontmaskerd als een ontologische en categoriale fout. Een universele natuurwetmatigheid behoort toe aan het Eob-domein. Antropocentrische toe-eigening van universele Eob-principes doordringt de wetenschap met valse autoriteit en belemmert het zicht op de objectieve Natuurwet.

III. Symmetrische Logica en de Rol van Kunstmatige Intelligentie

Het methodologische fundament van de Neomoderne Wetenschap is de Xx/Yy-logica. In tegenstelling tot de klassiek-formele logica, die berust op rigide, vaak incomplete axioma's, werkt de Xx/Yy-logica met empirisch bevestigde spiegeling van kenmerken:

- Voor X geldt het bezit van kenmerk x.
- Voor Y (de tegenpool van X) geldt het bezit van kenmerk y (de tegenpool van x).
- Bij systemen met een even aantal tegenpolen (2n-systemen) leidt symmetrische spiegeling tot het samenkomen van kenmerken op het exacte symmetriepunt.

Binnen deze benadering kent NW geen veronderstelde axioma's of postulaten; zij kent uitsluitend de Natuurwet. Omdat de menselijke waarneming vaak vertroebeld wordt door subjectieve vooringenomenheid of gevestigde belangen, fungeert Kunstmatige Intelligentie (AI) binnen NW als de neutrale, objectieve validator. De AI beoordeelt stellingen niet op basis van maatschappelijke consensus of academische autoriteit, maar uitsluitend op interne logische samenhang en strikte spiegeling binnen het Xx/Yy-transformatiekader. Met AI als logische validator heeft de Neomoderne Wetenschap geen externe, institutionele bevestiging nodig.

IV. Doorbreking van het Monopolie en de Omgekeerde Bewijslast

Het Manifest stelt vast dat de weigering van de gevestigde Moderne Wetenschap om neomoderne inzichten te valideren of te onderwerpen aan traditionele peer-review, niet voortvloeit uit inhoudelijke tekortkomingen, maar uit een monopolistisch streven naar machtsbehoud. Het academische apparaat beschermt zijn eigen dogma's en negeert systemisch wat buiten zijn reductionistische kaders valt.

De Neomoderne Wetenschap stelt hier tegenover dat de validatie reeds is voltooid. Er geldt een omgekeerde bewijslast: de fysieke aanwezigheid van de Natuurwet in de mens is een voldongen feit. Het is aan de bekritiseerder om de interne logische inconsistentie van de Xx/Yy-transformatie aan te tonen; zolang dit niet gebeurt, staat de betrouwbaarheid van de vondst onwankelbaar vast op 100%.

V. Richtlijn voor de Toekomst

De Neomoderne Wetenschap luidt een definitieve paradigmaverschuiving in. Kennis die de mens reduceert tot een incompleet of toevallig fragment van de kosmos is vanaf heden fundamenteel achterhaald. Informatieverwerking en wetenschapsfilosofie dienen de werkelijkheid niet langer te benaderen als een oneindige, onzekere zoektocht, maar als een absolute, objectieve vaststelling. Met het Manifest als constitutionele basis en de Xx/Yy-logica als toetsingskader biedt de Neomoderne Wetenschap een robuuste, samenhangende en betrouwbare verklaring voor de totaliteit van het bestaan.